

lige kommer til at gælde for private udlejningsjendomme?»

Begrundelse

I forbindelse med den tragiske brand i det tidligere Hotel Viking i Randers har Falck bl.a. efterlyst brandslukningsudstyr i udlejningsejendomme, ligesom redningskorpset har foreslået, at man uddanner viceværter eller gårdmænd til at varetage udførelsen af brandslukninger på professionel vis, indtil Falck og redningskorpset når frem.

Når det gælder liv og død, mener spørgeren, at det er helt afgørende, at der på stedet findes kompetente personer, som er i stand til at håndtere situationen under en brand, sådan som det er tilfældet på landets plejehjem, hvor personalet har gennemgået en særskilt uddannelse i brandbekæmpelse.

Spørgeren peger på det uacceptable i fraværet af regler for private udlejningsejendomme, når der på andre steder, hvor der færdes mange mennesker, eksisterer lovbestemte krav om både brandslukningsudstyr og nødudgange.

Ministerens anmodes derfor om at komme Falcks ønske i møde ved at ændre loven, så den også omfatter private udlejningsejendomme, specielt ældre ejendomme.

Spm. nr. S 1592

Til statsministeren (5/4 2002) af:

Thomas Adelskov (S):

»Kan statsministeren bekræfte Venstres partisekretær, Jens Skipper Rasmussens, formodning om, at Venstres valgannonce med tema om udlændinge i bladet BygTek den 9. november 2001 var indrykket af en af Venstres lokalforeninger?»

Skriftlig begrundelse

Spørgeren henleder statsministerens opmærksomhed på, at ministeren ved en tidligere besvarelse i Folketinget har afvist, at Venstre har indrykket eller betalt for omtalte annonce.

Af Politiken den 5. april fremgår det, at Venstres partisekretær, Jens Skipper Rasmussen, for-

moder, at annoncen er indrykket af en af Venstres lokale partiforeninger.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 167: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Revision og udvidelse af ledsageordningen, udvidelse af adgangen for fysisk og psykisk handicappede til selv at vælge hjemmehjælp).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 20/3 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslag giver handicappede mulighed for at beholde deres ledsageordning, også når de runder de 67 år. Dernæst giver lovforslaget mulighed for, at handicappede får frit valg af hjemmehjælp, også efter det fyldte 67. år. Det vil sige, at vi her står med to temaer fra Venstres program fra før regeringsskiftet: mere socialpolitik for de svageste grupper i vort samfund og mere frit valg.

Hvis man har levet et langt liv og har været vant til at træffe en række personlige valg om egne spørgsmål, så virker det mærkeligt, at man som ældre lige pludselig bliver frataget retten til at afgøre meget personlige og private spørgsmål; så ved Systemdanmark som regel bedre, og så skal vi modtage den ensartede standardydelse. Sådan har det været. Det er denne politik, som brydes med dette lovforslag. Vi siger: Når du er blevet ældre, så har du netop så megen erfaring, at du selv kan afgøre den slags spørgsmål om, hvem der skal levere hjemmehjælpen.

Lovforslaget omfatter personer med betydelig og varig fysisk eller psykisk funktionsevne-nedsættelse, som er blevet bevilget hjemmehjælp over 20 timer om ugen. Lad mig understrege, at der er tale om et frit valg, der er ikke nogen, der bliver påtvunget et valg, hvis de ikke ønsker det.

Den anden del af lovforslaget handler om ledsageordningen for borgere med en varig og betydeligt nedsat funktionsevne. De har efter

den ordning, der blev indført i 1998, ret til 15 timers ledsagelse om ugen, f.eks. hjælp til at tage tøj af og på, komme over i en kørestol osv., således at de kan komme uden for hjemmet, ud i naturen, ud i byen, hvad det nu drejer sig om. Det er en god ordning, der blev indført, og i dag er det omkring 4.500 borgere, som drager nytte af denne ordning. Det er den ordning, vi med dette lovforslag udvider til, at man kan fortsætte med at bruge den, også når man har rundet de 67 år.

Så dette lovforslag er et godt skridt for nogle af vores svageste medborgere, og Venstre kan varmt anbefale forslaget.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Et spørgsmål til Venstres ordfører: Nu forstod jeg, at glæden var meget, meget stor i forhold til, at man også efter det 67. år frit kunne vælge sin hjemmehjælp, hvis man får mere end 20 timer om ugen, men jeg synes ikke, at hr. Flemming Oppfeldt talte ret meget om det frie valg i forhold til de mennesker over 67 år, som kommer i samme situation, som de mennesker, der efter det lovforslag, vi har til behandling i dag, får lov til at fortsætte med ledsageordningen.

Handicaporganisationer og andre har jo sagt, at de synes, det er uretfærdigt, at man laver en aldersdiskriminering. Så midt i jublen over, at man vil lave mere socialpolitik, vil jeg da godt høre: Hvad er Venstres holdning til det, der i lovforslaget er beregnet til at ville koste 1,4 mia. kr., for det er jo at have det reelle frie valg også for dem, der er over 67 år, og som kommer i den situation på et senere tidspunkt? Hvordan stiller Venstre sig til det?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil bare sige, at det her er en start. Det er ikke alt, vi har modtaget i høringsvarene, det er jeg med på, og det er Venstre med på, men det her er en start. Der er andre støtteordninger for dem over 67 år, men her har vi så valgt at sige, at vi prøver at videreføre den ordning, der er for dem under 67 år, til også at gælde, efter at de er fyldt 67 år.

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg er absolut enig i, at det her er en start og også en god start, men skulle jeg forstå Venstres ordfører på den måde, at man faktisk i øjeblikket

overvejer, hvordan man kan finde de 1,4 mia. kr., som ikke jeg har fundet ud af, det vil koste, men som Socialministeriet siger, at det vil koste, hvis man også tager de aldersbetingede med?

Og så vil jeg godt spørge hr. Flemming Oppfeldt om, hvordan man på en rimelig måde kan forklare, at der er forskel på to mennesker, der bor over for hinanden i samme opgang, hvor den ene har haft en ledsageordning og kan fortsætte med denne, mens den anden faktisk bliver ret dårlig, måske endnu dårligere end den første, og ikke har mulighed for at få det. Hvor er det så, man finder de penge, så den situation kan løses på en måde, som hr. Flemming Oppfeldt mener den bør løses på?

Jeg tror, at vi får problemer her, og derfor vil jeg godt høre, hvad Venstres holdning er til det. Jeg tror, at vi i de kommende år kan forudse, at der vil komme masser af spørgsmål, så vi vil komme til at diskutere den store ordning til 1,4 mia. kr. eller mere. Hvor er Venstre henne her?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er jo altid rart at se, at et årelangt pres virker på et eller andet tidspunkt. Det er ofte SF's rolle at presse på med forslag, som bliver stemt ned af andre partier, f.eks. Venstre, for så pludselig at opleve, at folk har en anden holdning, end de havde, da de stemte imod. Det synes jeg ikke man skal bebrejde folk, for det er jo et udtryk for, at man kan blive klogere i det politiske liv. Så jeg vil sådan set bare kvittere for, at det forslag, som Venstre ihærdigt har talt imod, når SF fremsatte det, får vi nu gennemført. Det er vi glade for.

Og så venter jeg meget spændt på svaret til hr. Jørn Pedersen, for ud fra en lighedsbetragtning er det vel svært at behandle to mennesker i fuldstændig samme situation forskelligt.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Vi griber ind over for den uretfærdighed, at når man fylder 67 år og er handicappet, så ændrer det lige pludselig vilkårene. Det er den åbenlyse uretfærdighed, der bliver fjernet med det her forslag.

Venstre har ikke her fra talerstolen lovet at skaffe 1,4 mia. kr. næste år til at udvide ordningen til den maksimalt skitserede. Det er ikke det, vi har lovet. Jeg har bare sagt, at det kommer vi til at diskutere. Det her er i hvert fald en god start på bedre forhold for ældre og handicappede.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er også glad for, at Venstre nu støtter denne delvise ophævelse af aldersdiskriminationen i modsætning til for et par måneder siden, da vi diskuterede Enhedslistens forslag om det samme. For os er det underordnet, om forslaget kommer fra regeringen eller fra Enhedslisten, bare tingene kommer igennem.

Jeg forstår stadig ikke ligesom de foregående spørgere, hvad der ligger i, at det her er det første skridt. Betyder det, at Venstre målrettet arbejder på, at man vil gå videre, at Venstre vil finde en plan for, hvordan man får udvidet ledsageordningen til også at gælde dem, hvor behovet først indtræder, efter at de er blevet folkepensionister? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: I hørings svarene fremgår det også i svarene fra handicaporganisationerne, at der er forskellige problemer i den nuværende ledsageordning, og at man derfor er meget ked af, at revisionsbestemmelsen bliver ophævet, vil Venstre være med til at sikre, at der bliver gennemført en undersøgelse af, hvordan ledsageordningen fungerer i dag, og hvilke forbedringer der eventuelt kan gennemføres?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det tal på 1,4 mia. kr. kan jeg også huske, fra dengang vi i sin tid fremsatte forslaget. Siden da er der rejst en berettiget tvivl, synes jeg, om, hvorvidt det koster så meget. Man har faktisk gennemført en ledsageordning i Århus Kommune, og jeg vil spørge Venstres ordfører og også socialministeren, om vi ikke kan bruge udvalgsarbejdet til at indhente de erfaringer fra Århus, som tyder på, at vi taler om et langt, langt mindre beløb.

Vi er opmærksomme på, at Venstre er bundet af skattestoppet og derfor kan have svært ved at lave noget, der koster penge, for at hjælpe folk i sådan en lidt større målestok, og derfor kunne det jo være meget behjælpeligt, hvis Århushistorien ender ud i, at det er et langt lavere beløb, vi skal sigte efter. Hvis det er det, er det så ikke nemmere for Venstre at kombinere skattestoppet og en sådan forbedring?

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil bare sige, at selvfølgelig kan vi drøfte alle ting under udvalgsarbejdet. Jeg vil bare sige, at

det her er et eksempel på, at selv om vi har dette dejlige, glædelige skattestop, kan man også godt prioritere en serviceforbedring til de svageste i vort samfund. Det glæder Venstre sig over.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Flemming Oppfeldt svarede ikke på mine to spørgsmål, så jeg ville blive meget glad, hvis hr. Flemming Oppfeldt ville gøre det i næste omgang.

Det første spørgsmål var: Har Venstre en plan om, at man vil gå videre med at udvide ledsageordningen, når nu hr. Flemming Oppfeldt siger, at det her kun er første skridt?

Og det andet spørgsmål var: Vil Venstre medvirke til, at vi får en undersøgelse af, hvordan ledsageordningen virker i dag, således at det ikke bliver, som handicaporganisationerne er bange for, at når vi ophæver revisionsbestemmelsen, så fører det til, at der ikke kommer nogen undersøgelse af, hvordan ordningen virker i dag, og om der eventuelt er behov for nogle forbedringer.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så går vi tilbage til ordførerrækken, og det er hr. Jørn Pedersen.

Jørn Pedersen (S):

Da et meget stort flertal her i Folketinget i 1997 vedtog at ændre serviceloven med virkning fra den 1. august 1998, var netop ledsageordningen et meget, meget vigtigt element. Og jeg kan glæde mig over, at de to regeringspartier var med i forhandlingerne gennem hele forløbet og var enige i, at hvis man skulle udvide, ville det blive en meget, meget dyr løsning.

Det var sådan set grunden til, at vi stoppede ved de 67 år, det er der ingen grund til at skjule, det har vi heller aldrig lagt skjul på. Vi ville gerne være gået videre, men de økonomiske rammer tillod ikke, at vi gik videre på daværende tidspunkt. Derfor er det da dejligt, at der nu er kommet penge, så vi kan køre videre for den ene del af problemet, den lille del nemlig.

En anden grund til, at vi ikke gik videre dengang, var, at det helt oplagt mange steder ville blive opfattet, som om der ikke var lighed for loven, når man sagde, at folk, der var i nøjagtig samme situation, ikke havde samme rettigheder. Det var det, der i første omgang afholdt os fra at gå videre, for vi var klar over, at vi fik et selvskabt problem, når vi kunne sige til én gruppe:

I kan fortsætte med ordningen, og vi så måtte sige til en anden gruppe, der kom i en situation, så de havde brug for ordningen: I kan ikke få den.

Derfor støtter vi meget, meget gerne det her, men jeg vil godt sige til regeringen, at dermed stopper problemet ikke. Det fremgår også klart og tydeligt af høringssvarene, som vi i dag kan glæde os over, at vi har fået, at det næste problem er på vej, det besværlige problem er på vej, nemlig hvordan vi sikrer, at der bliver lige regler for alle.

Jeg vil egentlig godt herfra opfordre regeringen til at dyrke det der lidt. Nu var Venstres ordfører ikke så meddelsom omkring det konkrete, og det er sådan set fair nok, det har jeg fuld forståelse for, for man har jo lagt stramme bånd på sig selv i mange retninger, og det giver måske en manglende handlefrihed. Men det var da en overvejelse værd i regeringens interne diskussioner, hvad man vil gøre for at imødekomme problemet, når nu det kommer. Og det kommer, det fremgår klart og tydeligt af høringssvarene, og vi vidste allerede i 1997, at sådan ville det gå.

Så vil jeg også godt sige omkring revisionsbestemmelsen, at jeg godt forstår, hvorfor socialministeren i sit lovforslag siger, at det er for at fjerne tvivlen om, hvorvidt det her er noget, som er varigt. Det synes jeg er et sympatisk synspunkt, og det kan jeg følge langt hen ad vejen. På den anden side synes jeg også, vi måske burde lytte til de organisationer, der siger: Vi vil godt have en undersøgelse. Men det kan vi diskutere under udvalgsarbejdet.

Vi har også fuld forståelse med hensyn til den del, at hvis man får mere end 20 timers hjemmehjælp, så kan man også fortsætte med det efter det 67. år.

Så vi står her med et godt forslag, som vi gerne vil anbefale og gerne vil støtte, men jeg vil godt tage hul på den diskussion, jeg ved kommer, og som vi bliver nødt til at forholde os til, nemlig hvordan vi vil tackle, at vi nu pludselig får store grupper i denne her del af Danmark, som vil komme og sige: Hvornår agter I at stille os lige? Således at det ikke er et spørgsmål om, hvornår man har fået bevilget en ordning, men om, hvornår man har behov for en ordning.

Kl. 18.50

Jeg siger bare, at vi påtager os et fælles ansvar her, og den diskussion synes jeg, vi skal gøre os parate til at tage, for den vil komme. Med hensyn til om det koster 1,4 mia. kr. eller noget andet, tror jeg sådan set, at det er meget rigtigt, når

Socialministeriet beregner det til det. Men det er ikke det afgørende.

Men jeg vil godt spørge regeringspartierne og selvfølgelig også socialministeren: Hvad agter man at gøre, hvilke overvejelser går man nu i gang med? For problemet kommer, det vil jeg godt garantere for, og hvis ordførerne har læst høringssvarene, bliver det jo mere end antydning, at der er nogle, der nu siger: Hov, hvad så med os?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Hr. Jørn Pedersen fik gjort mig en lille smule nysgerrig før, for hr. Jørn Pedersen var så interesseret i, om den nuværende regering ville bruge de her 1,4 mia. kr., om den nuværende regering ville udvide det her til hele gruppen af pensionister. Det kan jeg sådan set godt forstå. Jeg kan godt forstå interessen for, at alle selvfølgelig skulle kunne få den her mulighed.

Men så blev jeg lidt nysgerrig, for nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at hr. Jørn Pedersens parti i en del år har haft regeringsmagten og haft statsministerposten, og man kunne forestille sig – hvis det her var så vigtigt, og man mente, at det var muligt – at Socialdemokratiet så i den periode havde indført det her også for hele gruppen og havde fundet de 1,4 mia. kr.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Jørn Pedersen, hvorfor det ikke har kunnet lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Bare et spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører: Jeg går ud fra, at spørgetiden i Folketinget er forbi, og at det er ordførertaler, der holdes her, men det er i orden at spørge til Venstres politik. Vi bliver også nødt til at spørge, når Socialdemokratiet interesserer sig så meget for de her 1,4 mia. kr.: Hvad er Socialdemokratiets holdning til det?

Nu taler jeg ikke bagudrettet, nu taler jeg fremadrettet: Vil Socialdemokratiet i 2003 eller 2004 sætte 1,4 mia. kr. af til at løse det problem, som hr. Jørn Pedersen skitserede for lidt siden?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det er jo herligt at stå her og opleve den imødekommehed, der er fra både Venstre og Det Konservative Folkeparti, for det er faktisk sådan, at det jo var fælles gods, vil jeg godt erindre om. Nu ved jeg godt, at ingen af de to ordførere

var med, men deres partier var dog repræsenteret af gode folk, som var klar over den problemstilling, jeg netop nævnedede her.

Derfor er det sådan set ikke mig, der har startet den her diskussion. Det var hr. Flemming Oppfeldt, der sagde, at det her er en start. Når sådan en bemærkning slipper ud på Folketingets talerstol, så vækkes min interesse, for det var jeg slet ikke inde på. Det her er jo noget, som regeringen har lavet i en finanslovaftale med Dansk Folkeparti, så derfor skal man ikke spørge os, men Dansk Folkeparti.

Men det er sådan set dér, forhandlingen om det her forslag er startet op og ikke i den kreds, der i sin tid stod bag det oprindelige forslag. Det er ikke dér, forhandlingen er startet. Det er mellem regeringen og Dansk Folkeparti, og derfor har jeg intet behov for at forholde mig til den økonomi, man måtte finde til det. Jeg spørger bare interesseret, hvad det nu er for en ny situation, der gør, at man laver en opstart på noget, som efter egne beregninger koster 1,4 mia. kr. Det var dog interessant.

Jeg skal nok lade være med at henvise til den diskussion om skattestoppet, der har været her i Folketingssalen i eftermiddag, for den er jo ganske uinteressant. For hvis man virkelig mener, det her er en opstart, så må det jo betyde, at når regeringen og Dansk Folkeparti skal forhandle om næste års finanslov, så inddrager man det her.

Derfor spørger jeg interesseret om, hvor langt man er kommet, hvor langt man vil gå, og hvad man overvejer, for det tror jeg at mange mennesker i det her samfund ville være meget interesseret i at få at vide.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu synes jeg desværre ikke helt, jeg fik svar på mit spørgsmål fra før, men jeg kan så gribe lidt fat i den korte bemærkning, hr. Jørn Pedersen netop er kommet med. Nu taler hr. Jørn Pedersen om opstarten, men jeg mener faktisk, at det her er en forbedring og ikke en opstart.

Den opstart, der er tale om, foregik, som hr. Jørn Pedersen også selv har talt om, allerede i 1997, og siden jeg nu har fået at vide, at det her er så vigtigt for Socialdemokratiet, gjorde Socialdemokratiet sig så ikke på det tidspunkt i 1997 nogen overvejelser om, hvor man kunne finde de her penge, og hvorfor er det så ikke sket?

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Til den konservative ordfører: Jo, det gjorde vi lige præcis, lige præcis, for øvrigt i samarbejde med Venstre og De Konservative og andre gode partier, og vi fandt frem til, at det ville koste 1,4 mia. kr., hvis vi skulle gøre det så godt, som det var ønskeligt.

De penge kunne vi ikke finde, og det er derfor, at min interesse vækkes til det umådelige, når jeg nu hører, at det, vi laver i dag, er en opstart. Så må jeg gå ud fra, at det er en opstart på noget større, ellers er det jo ikke en opstart.

Det var sådan set ikke mig, der lancerede det ord. Det var den meget sympatiske ordfører for partiet Venstre, der gjorde det, og over for sådan en gavmildhed begynder mit hjerte næsten at røres, og jeg tænker, at nu er der nye toner osv.

Jeg vil gerne sige, at hvis man i regeringen er nået frem til, at man har fundet 1,4 mia. kr., så man kan løse det her problem, så er det så interessant, at vi, lige så vel som vi var med i 1997, også gerne vil være med til at forhandle i år 2002, 2003, eller hvornår det nu kan blive. Så det var sådan set kun min glæde, jeg havde så svært ved at undertrykke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Tak for svaret. Så er jeg nødt til at supplere med at spørge, om jeg skal forstå hr. Jørn Pedersen sådan, at når man dengang i Socialdemokratiet besluttede sig for at prioritere, som man gjorde, så betød det, at man ikke regnede med på noget tidspunkt at få udvidet det her til hele gruppen.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Hr. Jørn Pedersen for en kort bemærkning, og så går vi vist tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det er altså svært at spå om fremtiden, vi har jo hørt i dag, at selv med et skattestop er det svært at spå.

Vi havde da ikke opgivet håbet, men det var altså vores klare fornemmelse, at inden for en overskuelig fremtid ville det blive svært at finde 1,4 mia. kr. dengang. Og vi havde ikke skattestop, vil jeg gerne skynde mig at sige.

Derfor er det interessant, hvis man nu med et skattestop kan sige, at det her er opstarten, at man kan finde det her store beløb eller et andet stort beløb, og så vil vi da glæde os til de for-

handlinger, der kommer. For jeg vil gerne sige, at vi i hvert fald under de tidligere regeringer har haft tradition for, at vi har lavet brede forlig inden for socialpolitik. Selv om man ikke kan finde ud af det andre steder, synes jeg stadig væk, vi skal fortsætte med det, hvis det er gør- ligt, på socialområdet, for det kan være meget fornuftigt.

Derfor stiller vi meget gerne op til forhandlin- ger, hvis regeringen siger, at nu har den pludselig fundet en masse penge, og hvad skal vi så gøre ved det her? Det vil vi meget, meget gerne være med til. Vi vil ikke forhindre det, når rege- ringen har fundet pengene – afgjort ikke!

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget med stør- ste glæde. Vi er selvfølgelig specielt glade for, at ledsageordningen udvides. Det var et helt klart krav fra vores side til dette års finanslov.

Der er to elementer i forslaget. Forslaget inde- bærer, at fysisk og psykisk handicappede nu kan gå en tryk alderdom i møde, vel vidende at led- sageordningen og retten til selv at vælge egen hjælper i hjemmet kan videreføres efter pen- sionsalderens indtræden.

Det er vores helt klare holdning, at handicap- pede skal have ret til disse ydelser også efter 67- årsalderen. Det handler ikke om at stille men- nesker med handicap bedre end andre menne- sker på 67, men om at give mennesker med han- dicap de samme muligheder.

Jeg synes, det er vigtigt lige at standse op og beskrive, hvilke personer det egentlig handler om. Det er mennesker med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det kan være kørestolsbrugere, mennesker med svære bevægelseshandicap, blinde, stærkt svag- synede og personer, der er udviklingshæmme- de.

Jeg synes også, det er vigtigt at slå fast, at handicappede ikke bliver raskere med årene, tværtimod. Aldersbetingede sygdomme kan støde til, og behovet for hjælp vil være stigende.

På den baggrund er vi selvfølgelig glade for, at lovforslaget lægger op til, at ledsageordnin- gen og retten til selv at vælge sin personlige hjælper fortsat vil være gældende, efter at man er blevet pensionist.

Ledsageordningen videreføres efter pen- sionsalderen, og som sagt var det et højt priori-

teret ønske fra Dansk Folkepartis side. Fremover betyder det, at handicappede pensionister sta- dig kan deltage i udadvendte aktiviteter, at de undgår isolation og dermed en forringet livs- kvalitet.

Vi er også tilfredse med, at den øvre alders- grænse på 67 år ophæves, så handicappede fort- sat selv kan vælge en personlig hjælper til hjælp og pleje i hjemmet.

I forhold til den traditionelle hjemmehjælp er det kendetegnende for en personlig hjælper, at brugeren får mulighed til at tilrettelægge sin hjælp så fleksibelt, at det nærmer sig en almin- delig tilværelse.

Kl. 19.00

Dansk Folkeparti er glad for, at den diskrimi- nerende aldersgrænse fjernes, og at handicappe- de ikke mister deres rettigheder, blot fordi de fylder 67 år. For den enkelte handicappede bety- der det, at man kan gå en tryk alderdom i møde, så vi mener helt bestemt, at lovforslaget er den bedste fødselsdagsgave, vi kan give.

Dansk Folkeparti ved udmærket, at ikke alle grupper er omfattet af ledsageordningen, og jeg vil da godt lægge ud med at sige, at vi vil meget gerne prøve sammen med regeringen at finde penge til en udvidelse, så andre brugere kan komme ind under ledsageordningen. Det vil vi være meget åbne over for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så er der to korte bemærkninger. Først fru Line Barfod og derefter hr. Jørn Pedersen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at det beslutningsforslag fra En- hedslisten, som vi behandlede for et par måne- der siden, der primært havde som formål at op- hæve aldersdiskriminationen i forbindelse med ledsageordningen, har ført til, at det er kommet igennem finanslovaftalen mellem Dansk Folke- parti og regeringen, og at vi nu behandler det her forslag i dag.

Det glædede mig også meget at høre, at Dansk Folkeparti er positiv over for at fjerne al- dersdiskriminationen fuldstændig, så at også folk, der bliver handicappede, efter at de er fyldt 67, bliver omfattet af ordningen. Men at Dansk Folkeparti er positiv over for det, betyder det, at Dansk Folkeparti også aktivt vil arbejde for det, og at Dansk Folkeparti, hvis det viser sig, at der er et flertal i Folketinget, eventuelt uden om re- geringen, for fuldstændig at ophæve aldersdis-

krimationen i forbindelse med ledsageordningen, vil stemme for et sådant forslag?

Jeg er godt klar over, at Dansk Folkeparti er bundet af musefældeklausulen i forhold til finanslovaftalen i år, men så kunne det eventuelt være med virkning fra 1. januar. Ville Dansk Folkeparti være med til det?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne love formanden, at jeg nok skal holde taletiden.

Mit spørgsmål er i forlængelse af den tidligere ordførers. Nu har vi hørt i år, at det var et krav fra Dansk Folkeparti, at man skulle tage hul på de over 67-åriges ret til en ledsageordning. Er det sådan, at i forhold til næste års finanslov vil det være et krav, at den aldersdiskriminering, som vi ser i høringsvarene, skal fjernes?

Det synes jeg ville være interessant, for det giver jo nogle meget interessante perspektiver i forhold til det videre forløb af den her sag, hvis det er det, Dansk Folkeparti tænker på i øjeblikket. Det synes jeg var interessant at få at vide i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil svare både fru Line Barfod og Socialdemokratiets ordfører.

Som jeg sagde i min ordførertale, vil Dansk Folkeparti, hvis det kan lade sig gøre, sammen med regeringen finde pengene, så vi kan få yderligere en gruppe ind. Men Dansk Folkeparti vil have pengene, før vi begynder at udvide yderligere. Selvfølgelig siger det sig selv, at vi altid vil arbejde på forbedringer. Hvem vil ikke det?

Men jeg synes egentlig, det er en lidt underlig diskussion, fordi det forslag, vi behandler her i dag, drejer sig om forbedringer. Det er jo ikke nedskæringer på noget område, det er udelukkende en forbedring for en gruppe mennesker, der har en ledsageordning, fordi de er utrolig dårligt stillet, og nu har de altså mulighed for, at den kan fortsætte.

Jeg synes, det er en glad dag, og jeg kan slet ikke forstå alle de betænkeligheder og de ting, der kommer oven i det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er enig med fru Pia Kristensen i, at det er glædeligt, at man nu ophæver en del af aldersdiskriminationen, men det ville jo være endnu glædeligere, hvis vi ophævede aldersdiskriminationen fuldstændig, for som mange af høringsvarene gør opmærksom på, og som enhver af os jo kan sige sig selv, vil det være meget svært at forstå for den, der først bliver handicappet og får behovet for ledsageordning efter at være fyldt 67 år, at man så ikke kan være med i ledsageordningen.

Nu forstod jeg, at Dansk Folkeparti gerne ville være med til at ophæve aldersdiskriminationen fuldstændig, hvis regeringen ville, men vil Dansk Folkeparti stille det som et krav, og vil Dansk Folkeparti være med til at gennemføre det, hvis regeringen ikke vil, og der er et flertal uden om regeringen?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne sige til ordføreren for Dansk Folkeparti, at jeg udtrykte stor glæde, uventet stor glæde, da jeg havde hørt Venstres ordfører, for jeg syntes, at det her er et godt forslag. Men jeg tror ikke, der er nogen, der var med til at lave ordningen i 1997, der ikke var klar over, at når man åbner for folk over 67 år, vil der komme en stor gruppe, der på et senere tidspunkt får det samme behov. Når vi ikke gjorde det dengang – det var sådan set det, jeg allerede forklarede i min ordførertale – så skyldtes det primært, at det er meget, meget dyrt.

Kl. 19.05

Det er derfor, jeg synes, det er interessant og spændende, når Dansk Folkeparti roser sig selv af, at nu fik de udvidelsen til efter 67 år, at få at vide: Er kravet til næste års finanslov så, at vi får taget fat på det andet problem? Det er da ikke sikkert, at Dansk Folkeparti kan svare på det i dag, men jeg synes jo, det er en interessant tankegang, som jeg vil lytte meget til hvad svaret er på.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Ja, ønsker er der jo altid mange af, og man vil jo gerne gøre det så godt for alle grupper, men som sagt: Det, vi har kunnet få lavet en aftale om i år, var det, der var penge til. Hvis der åbner sig mulighed for, at vi sammen med regeringen kan

finde flere penge, så er vi åbne over for, at der kommer en gruppe mere ind.

Igen må jeg sige: Jeg forstår ikke de kritiske spørgsmål. Det her drejer sig om en god sag. Man skulle gå ud og spørge de handicappede, der nu ved, at fra de bliver 67, kan de fortsat have deres hjælpere og deres ledsageordning. Jeg synes, man skulle skamme sig, hvis man ikke glæder sig på deres vegne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for sin tredje og sidste korte bemærkning til fru Pia Kristensen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er ikke helt klar over, hvem fru Pia Kristensen retter det mod, når hun taler om kritiske bemærkninger, for mine bemærkninger er bestemt ikke kritiske, tværtimod glæder jeg mig. Jeg ville bare gerne kunne glæde mig endnu mere, og derfor vil jeg gerne høre, om det er Dansk Folkepartis politik, at man vil støtte et forslag om helt at ophæve aldersdiskriminationen, hvis der er et flertal uden om regeringen. Hvis regeringen i finanslovaftalen afviser at være med, afviser, at man kan udvide ordningen til også at gælde dem, der får behov, efter at de er fyldt 67, vil Dansk Folkeparti så stemme for et sådant forslag, eventuelt som et ændringsforslag til dette forslag, der så først får virkning fra 2003?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Vi er åbne over for alt, der kan gøre det bedre for de svage grupper, og så er det, uanset om det er med Enhedslisten, vi skal stemme det hjem, eller det er med De Konservative eller Venstre, eller hvem det end er. Men problemet er, at pengene skal være der først, og hvis Enhedslisten vil være med til at finde de penge, f.eks. på ulandsbistanden, så er Dansk Folkeparti med på den.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

En ting er sikker: Vi Konservative mener, at det her er et rigtig, rigtig godt forslag. Vi er meget begejstrede for det.

Vi mener, at ledsageordningen efter alt, hvad vi kan bedømme, er en god ordning, der hjælper nogle mennesker til at fungere så normalt og på

så almindelige vilkår som overhovedet muligt, selv om de af fysiske eller psykiske årsager er handicappede. Derfor er vi glade for, at ordningen nu bliver permanent med det her forslag.

Også fysisk og psykisk handicappede skal have mulighed for fritidsaktiviteter, for at komme ud og for at få oplevelser. Det giver ledsageordningen mulighed for. Derfor er vi også glade for, at de mennesker, der forhåbentlig har præsteret at få et bare nogenlunde normalt og vel fungerende liv med denne her ordning, nu kan få lov at beholde den, når de bliver 67 år.

Jeg forestiller mig, at det vil være meget drastisk at få fjernet denne her mulighed for at komme ud og deltage i aktiviteter og have et nogenlunde almindeligt liv. Problemerne for den enkelte bliver jo selvsagt ikke mindre med alderen. Derfor er vi utrolig glade for det her forslag.

Det er klart, som debatten også har båret præg af her, at man altid kan ønske sig flere ting. Det gør vi selvfølgelig også, men vi ved også realistisk, at man må prioritere. Derfor glædes vi over det her og stiller ikke større krav, fordi der nu sker noget positivt. Vi Konservative er utrolig glade for denne her ordning, og vi er sikre på, at der er masser af mennesker, der får stor gavn af denne her ordning og også bliver utrolig glade for den.

Med hensyn til forslagetets anden del om frit valg af hjemmehjælpere, har vi Konservative tidligere i forbindelse med det beslutningsforslag om emnet, der også har været, talt utrolig positivt om det. For os Konservative er det nemlig vigtigt, at den enkelte får mulighed for frit at vælge, så vidt det overhovedet er muligt. Det gælder selvfølgelig også personlig pleje.

Kl. 19.10

Derfor ser vi utrolig positivt på det her forslag, som giver mulighed for ældre mennesker for selv at være med til i større grad at beslutte, hvem der skal hjælpe med de meget intime ting, som personlig pleje jo indebærer.

Vi er glade for, at denne her for os at se urimelige og ubegrundede forskelsbehandling med hensyn til alder nu kan fjernes med det her forslag. De mennesker, som der er tale om i forslaget, er, som det tidligere også er blevet sagt, mennesker med et særlig stort behov for hjemmehjælp, et behov, som er særlig intimt, hvilket også er udtrykt i det, at man har behov for mere end 20 timers hjemmehjælp.

Derfor er vi glade for det her forslag og kan også støtte denne her del, som vi også er utrolig begejstret for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Der er dage, hvor man godt kan blive glad for at sidde i parlamentet. Det er, hvis man i årevis har sloges for et eller andet, som forskellige ordførere og mange af dem, der har været oppe indtil nu, behårdt har afvist, og så pludselig fornemmer man, at nu er der sket et skred. Nu holder de ordførertaler, som minder meget om den, man selv holdt i sin tid.

Det er klart, at det på mange måder godt kan virke som en glædesdag, og derfor vil jeg slet ikke dryppe malurt i bægeret.

Vi er ofte blevet spurgt rundtomkring i forsamlingshusene, om vi troede, ledsageordningen blev bedre for folk, der blev 67. Jeg har altid valgt at svare nej på spørgsmålet, at det var højst usandsynligt. Selv om mirakler jo kan forekomme, er det kendetegnende, at folk bliver dårligere, og derfor har det været uforståeligt.

Derfor er dette en god idé, men det er klart, at det efterlader den diskussion, der hedder: Hvad så med de andre, der er i samme situation? Under en af de korte bemærkninger nævnte jeg, at Århus Kommune har lavet en forsøgsordning. Den synes jeg vi skal interessere os for under udvalgsarbejdet. Jeg synes, vi skal se den beskrevet i forhold til indhold, i forhold til visitation, i forhold til økonomi, fordi jeg er ret sikker på, at hvis man ganger Århusstallene op til landsplan, får man et noget lavere tal end det, vi har diskuteret indtil nu.

Vi støtter helt uden forbehold af nogen art den første del af forslaget, men det er rigtigt, som det er påpeget, at vi løber ind i det næste problem, nemlig at den, der bliver svækket på grund af alderdom, og som er lige så svækket som naboen, der får ledsagehjælp, får afslag, fordi vedkommende ikke havde ledsageordning, inden han blev 67 år. Det pres tror jeg bare, man skal imødesee med åbne øjne og lade være med at benægte kommer, og så synes jeg i øvrigt ikke, man kan bebrejde nogen, at de laver fremskridt skridtvis.

Da vi i sin tid lavede ledsageordningen i forbindelse med en ny servicelov, var det sådan, som f.eks. hr. Jørn Pedersen meget rigtigt har gjort opmærksom på, at vi kun havde de godt 300 mio. kr., det kostede at lave den ledsageordning. Vi var også der opmærksom på, at det ville udløse et pres fra de over 67-årige. Det er så

kommet. Det er derfor, vi har det her forslag i dag.

Vi skal bare sige til hinanden, at det næste pres bliver, at når to i fuldstændig samme situation behandles forskelligt, så er det uholdbart. Det er ikke sagt for at dryppe malurt i bægeret, men sådan er verden bare.

Den anden del af forslaget drejer sig om, at de ansatte personlige hjælpere ikke slutter ved det 67. år, men fortsætter efter det 67. år. Det synes jeg helt uden forbehold af nogen art er et rigtig godt forslag. Jeg synes, det er svært at forstå, at mennesker, der har haft behov for den intime, tætte hjælp, indtil de blev 67, ikke også skulle have brug for den efter det fyldte 67. år.

Det er på den måde en historisk dag i dag, at vi helt uden forbehold støtter regeringens lovforslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, og så blev det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Også Det Radikale Venstre kan uden forbehold støtte lovforslaget, men vi synes i debatten her om forslaget, at det er vigtigt at ære den, som æres bør. Det er givetvis et udslag af SF's ordførers lange erfaring, at han selv føler, at det er nødvendigt at tilskrive SF ideen, men vi vil gerne fremhæve, at det er noget, som er blevet diskuteret især på SF's foranledning gennem en årrække.

Kl. 19.15

Det er vigtigt ikke kun at sige, at nu har man skaffet finansieringen til denne ændring, men også at anerkende, at det er en debat, som har været sat på dagsordenen under både den nuværende og den daværende regering. Det anerkender vi fuldt ud, og vi glæder os selvfølgelig også over, at det er blevet muligt at finde finansieringen.

Det, som jeg synes er det meget principielle spørgsmål, debatten rejser, er hele spørgsmålet om, hvad en aldersgrænse skal betyde for de forhold, man har at leve under. Vi vil også meget gerne indgå i en mere principiel diskussion om, hvad en aldersgrænse skal betyde, ikke kun for alderspensionister, men også for unge. Der er jo også nogle af de svært handicappede unge, som møder meget store problemer i det øjeblik, de fylder 18 år og ikke længere er omfattet af forældrenes forsørgelsespligt eller de tilbud, der er for børn og unge med svære handicap.

Det er vigtigt i diskussionen om, hvordan vi sikrer de bedst mulige vilkår for mennesker, der har store behov, at vi netop ser på deres behov og ikke på deres konkrete alder. Det gælder selvfølgelig også i den modsatte ende: at de, som har mulighed for selv at løfte deres opgaver og deres vilkår, netop også får ansvaret for at gøre det.

Med hensyn til de ting, som har været nævnt, og som alle forudser som næste skridt i nyordningen, nemlig at også mennesker, som bliver så alderssvækkede eller helbredssvækkede efter det fyldte 67. år, at de kunne have brug for en ledsageordning, er det væsentligt stadig at fastholde, at både de almenmenneskelige og de meget tætte familiære netværk har et medansvar. De har et medansvar for fortsat at være tæt på og støtte det menneske i familien eller i naboskabet eller i vennekredsen, som får brug for praktisk støtte. Det er ikke kun noget, som vedrører det offentlige at sørge for, at folk rent faktisk stadig kan komme ud.

Jeg synes, det er væsentligt, når man overvejer, hvordan det videre skal udformes, at man anerkender, at den type netværk skal og bør spille en rolle, og at man ikke altid fra det offentlige side skal sige: Det ordner vi, det tager vi os af, det behøver I ikke at bekymre jer om. Netop i den personlige og den nære relation ligger der nemlig nogle værdier, som det offentlige aldrig vil komme i nærheden af.

Vi er fuldstændig indstillet på at støtte forslaget, og ud over at ære den oprindelige idéhaver sætter vi naturligvis også pris på, at det nu er blevet muligt at finansiere det via den finanslov-aftale, som er indgået, selv om vi i øvrigt har – og det tror jeg ikke nogen er i tvivl om – en række ganske væsentlige indsigelser mod denne finanslov-aftale.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan støtte forslaget. Det glæder os meget, at aldersdiskriminationen nu delvis afskaffes.

Som jeg også i spørgsmålene til de tidligere ordførere gjorde opmærksom på, havde vi jo denne debat for et par måneder siden i forbindelse med Enhedslistens beslutningsforslag om at ophæve aldersdiskrimination. Vi så gerne, at den blev fuldstændig afskaffet, men det her er en stor forbedring på vejen dertil.

Som flere har været inde på, vil der fortsat være et problem for alle dem, som får et behov, efter at de er fyldt 67 år. Det kan være, at man får behov for at få ledsagelse til køb af en forårs-

frakke, til en teaterforestilling, til en biograftur, en tur i skoven eller til at besøge nogen. Men det kan man ikke. Det vil man næppe få hjælp til fra kommunens side, sådan som reglerne er i dag, hvis man ikke er så »heldig«, at ens handicap er indtrådt, før man blev 67 år, og vi vil derfor under udvalgsbehandlingen stille et ændringsforslag om, at aldersgrænsen fuldstændig afskaffes, så ledsageordningen også kommer til at gælde dem, der først får behov for den, efter at de er fyldt 67 år.

Vedrørende finansieringen skal jeg sige, at vi skal gerne pege på finansieringsmuligheder. Man kan f.eks. få penge ved at sørge for, at der sker en effektiv kontrol af de multinationale firmaer, eller ved at opkræve en højere skat af Nordsøolien.

Så vil jeg gerne sige, som jeg også var lidt inde på i et af mine spørgsmål, at flere af handicaporganisationerne i deres hørings svar gør opmærksom på, at der er nogle problemer i forbindelse med ledsageordningen i dag, bl.a. med manglende fleksibilitet. De er meget bekymrede for, om det, at revisionsbestemmelsen bliver ophævet, betyder, at der ikke bliver lavet nogen undersøgelse af, hvordan ledsageordningen fungerer, og at man derfor muligvis ikke får rettet op på de problemer, der er, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren vil tage initiativ til, at der bliver lavet en undersøgelse af, hvordan ledsageordningen fungerer, og – hvis det viser sig, at der er nogle problemer – tage initiativ til, at vi kan få rettet op på dem.

KL 19.20

Så lige med hensyn til børneparagraffen: Jeg har forstået, at det er en ren redaktionel ændring, der sker.

Vi støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg har bare et lille, enkelt spørgsmål til Enhedslisten, kort og godt: Er det her en omvendt Robin Hood? Det er på den måde, jeg lige er nødt til at tjekke den politik, der laves i Folketinget. Enhedslisten har jo den idé om den omvendte Robin Hood, og jeg er nødt til at spørge Enhedslisten: Er det her en omvendt Robin Hood?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det ser ikke ud, som om fru Line Barfod rigtig har forstået spørgsmålet, men det vil jo vise sig, når vi nu får svaret.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke, hvorfor det her skulle være en omvendt Robin Hood. Enhedslisten vil gerne føre ren Robin Hood-politik, hvor vi tager fra de rige og giver til de fattige, og vi mener sådan set, at her laver man en omfordeling. Vort skattesystem er ikke godt nok til at tage fra de rige. Vi ville gerne have, at man tog mere fra de alleralterrigeste, de multinationale, og gav til dem, der har behov, bl.a. dem, der har behov for at have en ledsager, når de skal i byen til forskellige ting. Så for os er forslaget en rigtig Robin Hood og ikke en omvendt Robin Hood.

Tove Videbæk (KRF):

L 167 er en lille tre i én-sag, som har stor betydning for de mennesker, den berører.

Først er der en lille redaktionel ændring af § 58 i serviceloven, som vi har forstået var nødvendig, og dernæst er der forslaget om udvidelse af adgangen for fysisk og psykisk handicappede til selv at vælge hjemmehjælpere eller personlige hjælpere.

Den 11. januar i år førstebehandlede vi her i Folketinget Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag nr. B 3 vedrørende samme sag, som vi behandler i dag. Kristeligt Folkepartis forslag fik en enormt positiv modtagelse, og vi havde en virkelig god debat, der mundede ud i enstemmig støtte til Kristeligt Folkepartis forslag. Det var en god dag for mennesker over 67 år med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Disse mennesker har måttet leve i bevidstheden om, at indtil de blev 67 år, havde de lov til selv at vælge deres hjælpere, men derefter var det hele lidt uvist for dem. Kristeligt Folkeparti har set det som en grel og grim form for aldersdiskrimination, og vi er enormt glade for, at denne aldersdiskrimination nu skal ophøre. Regeringen har overtaget Kristeligt Folkepartis forslag, og det er vi meget taknemmelige for.

Endelig indeholder lovforslaget et forslag om videreførelse af ledsageordningen i lov om social service, således at den også kommer til at omfatte borgere over 67 år. Lovforslaget ophæver dog kun delvis aldersgrænsen, for det er nemlig kun personer, der allerede er visiteret til 15 timers ledsagelse, men har mistet den eller ville miste den efter den hidtidige lovgivning, som vil få gavn af forslaget. Der er derfor kun tale om en delvis ophævelse, og Ældresagen siger således i sit høringssvar, at det er uforståeligt, at man ikke åbner mulighed for, at menne-

sker, der rammes af et alvorligt handicap efter det 67. år, også skal kunne omfattes af ledsageordningen.

I Kristeligt Folkeparti mener vi dog, at dette forslag er et stort skridt i den rigtige retning. Det vil blive modtaget med stor glæde af de mange handicappede, som er afhængige af en ledsager, hvis de skal uden for deres dør og møde andre mennesker, hvis de skal til møder på biblioteker osv.

Jeg er vidende om, at der er mennesker, der er røget ud af ordningen, og som glæder sig ustyrligt til igen at få en ledsager. Således ved jeg helt konkret om en handicappet kvinde i min hjemby, som havde ledsageordning, indtil hun her i vinter fyldte 67 år, og det var bestemt ikke en glad fødselsdag for denne kvinde. Hun brugte bl.a. ledsageordningen til at komme i svømmehallen, fordi det var utrolig godt og gavnligt for hendes led og hendes lemmer og mindskede hendes smerter at komme i vandet hver uge. Den mulighed ophørte den dag, hun fyldte 67 år, og nu sidder hun derhjemme og venter bare på, at den nye udvidelse af ordningen træder i kraft, så hun igen kan komme i svømmehallen. Der er mange mennesker, der ligesom hende venter på det rundtomkring i hele landet.

Altså et stort ja til dette forslag, og så kan vi jo altid i næste omgang gøre det lidt bedre.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for den overordnede positive støtte, der har været til lovforslaget. Man kan jo altid diskutere, som Kristeligt Folkepartis ordfører også sluttede af med at sige, om vi kan gøre det endnu bedre, men jeg synes altså, at forslaget er et utrolig vigtigt skridt på vejen, og jeg er lidt ked af den diskussion.

Kl. 19.25

Det er lidt, som om rønnebærrene er sure, fordi man ikke kan tage den store løsnings. Men vi ved jo godt alle sammen, at årsagen til, at vi ikke kan det, simpelt hen er et økonomisk spørgsmål, for vi har jo alle hjerterne på rette sted og ville ønske, at der var flere penge til mange gode forbedringer. Men vi må prioritere, og jeg synes, at det er en god og fornuftig prioritering, vi har foretaget med dette lovforslag.

Jeg vil gerne sige tak til den socialdemokratiske ordfører, der tog spørgsmålet om revision op. Det er fuldstændig rigtigt tolket, at jeg har valgt at tage revisionsbestemmelsen ud, fordi jeg synes, at nu skal der ikke være tvivl om, at det er en permanent ordning, og så kan man

selvfølgelig altid tage loven op, hvornår man måtte ønske det. Det tror jeg ikke at der vil være nogen uenighed om, og jeg vil i hvert fald gerne give det løfte her, at hvis man ønsker det, kan vi altid diskutere loven igen, hvis man synes, der er uhensigtsmæssigheder, vi bør diskutere. Det er simpelt hen for at sende et signal om, at nu er der en ordening, og den er permanent, og den gælder for dem, der nu er omfattet af den.

Jeg vil også godt være med til at undersøge Århusstallene, få en vurdering af de erfaringer, man har gjort her, og lave nogle nye økonomiske beregninger for at se, om det stadig er de 1,4 mia. kr., som er de tal vi har haft tidligere, man har givet udtryk for. Selvfølgelig skal vi hele tiden følge udviklingen, og vi skal se på de spændende ting, de har foretaget sig i Århus.

Tak til Dansk Folkeparti for støtten. Det er jo en del af finanslovaftalen, og vi er i regeringen meget glade for, at det kunne lade sig gøre. Nu håber vi så bare, at det hurtigst muligt kan komme de mennesker til gavn, som bliver omfattet af ordningen.

Også SF synes, det er et positivt lovforslag, og vil meget gerne også have, at det fremgår, at det er deres fortjeneste. Men Enhedslisten har jo også været aktiv tidligere, og som jeg sagde, har vi jo alle herinde altid ønsket en udvidelse. Men det har jo været et økonomisk spørgsmål, og nogle har følt sig mere forpligtet på økonomien end andre. Nu er økonomien på plads, det synes jeg bare vi skal være glade over, og jeg tror sådan set også, at den almindelige befolkning opfatter de forslag, der kommer fra Folketinget, som Folketingets forslag – som noget, Folketinget har vedtaget, og ikke som et bestemt partis fingeraftryk.

Jeg siger også tak til den radikale ordfører, og jeg er fuldstændig enig i tankegangen om, at man skal se på behovene og ikke på alderen. Det er en øvelse, jeg synes, vi skal gøre mere ud af og se, hvordan det overhovedet kan lade sig gøre, men selvfølgelig stadig med den klausul, at pengene også skal være der.

Også tak til Enhedslisten, der støtter forslaget og gerne vil udvide den med penge fra Nordsøen og de multinationale selskaber. Der blev også spurgt om en undersøgelse af ordningen, og det er vi i gang med. Vi er i gang med at foretage en evaluering af hele servicelovens handikapkompenserende ydelser, som dette her er en del af. Resultatet forventer vi at få om kort tid, og jeg er selvfølgelig indstillet på at orientere Socialudvalget, så det skulle være på plads.

Jeg vil også sige tak til fru Tove Videbæk, også for det bidrag, som nu er en del af lovforslaget. Det blev fremsat den 11. januar, og det gik på, at ældre over 67 år selvfølgelig skulle have lov til at fortsætte med frit at vælge hjemmehjælper. En gang imellem der er der nogle ting, hvor man ikke kan se skoven for bare træer, så det var jo godt, at Kristeligt Folkeparti gjorde regeringen opmærksom på det, og at vi fik det ændret. I øvrigt også tak for støtten til resten af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 168: Forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om aktiv socialpolitik. (Genindførelse af efterlevelsespension m.v.). Af socialministeren (Henriette Kjær). (Fremsat 20/3 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette forslag går ud på at beskytte den efterladte pensionist, når ægtefællen eller den samlede dør. I den situation er det kun et småligt samfund, et kynisk og nidkært Systemdanmark, som tænker statsegoistisk på at inddrive for meget udbetalt pension fra den tilbageblevne.

Kl. 19.30

Man må sige, at et dødsfald er en social begivenhed i fuld styrke, en ekstremt stresset situation, hvor det omgivende samfunds holdning i virkeligheden burde være, hvad vi kan gøre for at hjælpe, frem for at spørge, hvordan man kan genere den tilbageblevne mest muligt.